

Seni Sevdim Ben 5

– Fedai GÜVEN · 07 Kasım 2012

Hiç akıllanmadı, uslanmadı da...
Ve... Bıkmadı seni sevmekten,
Deli divane, serseri gönlüm.

'Seni seviyorum' demek...
Yalnızca iki kelime değildi!
En söylenmesi gerekenler dururken...
Söylenmeden çürüdü bir köşede,
Sen açana kadar boştu...
Yürek denilen çekmecedeydi.

Sancılar sakladım, kendimden,
Alıp ta giymeye kıyamadığım...
Yünlü, pamuklu, ipeksi mor,
Hani böyle... Pastel renkli
Denk gelmedi gülmem sana.
Her bildiğimi anlatamazdım!
O yüzden daha uzağım...
Tebeşir kokusunun sıla özlemi,
Kolalı yaka ve...
Siyaha bir özleyiş bu.
Bir tek şeyi unutma!
Seni sevdim ben.

Sevdiğim ikinci kadınsın ayrıca!
İlkini sevmeye mecburum! Annem,
Ve hayatımın hiçbir mecburiyetini...
Sevemedim annem kadar.

İlkinin yerini alman mümkün değil!
Sevmeyi O öğretti bana...
Yürümeyi öğrendiğimde...
Koşabildimse sana...
Onun gözlerine benzediği için...
Gözlerimi çekemedim gözlerinden!

Yine de kıskanma, yargılama beni!
Alfabede bile senin baş harfın,
Annemden sonra geliyor!
Onun çeyreği kadar sev yeter!
O doğurdu... Sen öldürme! Ve...
Bir tek şeyi unutma!
Seni sevdim ben.

Daha az seviyorum sanma seni!
İki mevsim yaşıyorum ben...
Biri annem, diğeri sen,
İlkin mecburum! İkincisi Yakıyorken dudağımı, Taptığım kadın Olmadın mı sen... Beyazlar yağsın
istememedim!
Pembe dudaklarına kar,
Kırmızıya beyazlar kattım,
Seyrelsin akışı damarlarda kan.
Sevmek aldatmaya namzetken,
Her uyanışım yeniden doğmak,
Ölmediysen cennetten bahis etme!
Kılınmayan namazın kazasında...
Diz çökmüşken yaşlı annem...
Ben ihanet ettim anneme...
Tüm sevdalarım ölüm orucundayken,
Bir tek şeyi unutma!
Seni sevdim ben.